

Kde žijí strážci lesa

„Byla tam dívka, která se dokáže proměnit ve strom.“

Lenka vyprávěla překotně, tváře jí hořely z fantastického dobrodružství, které zažila, a ještě z toho, že zpátky běžela jako o závod. Teď seděla s Evou u oběda, z fazolové polévky stoupala pára. Lenka neměla hlad. Krom toho neměla na jídlo vůbec čas, chtěla tetě všechno vypovědět. „Představ si, ta veverka měla zlaté oči. Byla úplně rozkošná!“

Eva mlčky jedla polévku. Jak jen může být tolik v klidu?

„Škoda, že jsem s sebou neměla telefon. Mohla jsem ti ji vyfotit. Ta lesní dívka říkala, že se veverka jmenuje Skákalka. Hezké jméno, vid?“ chrlila ze sebe Lenka.

Eva konečně položila lžici na stůl a vážně se na Lenku podívala. „Říkala jsem ti přece, že do lesa vůbec nemáš chodit.“

Lenka začala rudnout.

„Moc mě to mrzí,“ zamumlala žmoulajíc kousek tmavého chleba. Nechtěla Evu nazlobit. „Ale ta veverka potřebovala pomoc. Nemohlo se nic stát. Všichni na mě byli moc milí, i ta dívka z lesa.“ Lenka si vlastně myslela, že Evu by tenhle objev mohl zajímat. Nakonec, byla přece vědkyně. Teta jen bezmyšlenkovitě míchala polévku. Lenka náhle začínala chápat – Eva nebyla vůbec překvapená, když jí vyprávěla o té dívce.

„Ty tu dívku znáš, vid?“ zeptala se jí Lenka přímo.

Eva mlčela. Její milý pohled byl teď spíše nepřátelský. Pak se narovнала jako svíčka a bez rozmýšlení řekla: „Ano. Říkají si *strážci lesa*.“